

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010013
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716010013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júna 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Juraja Babjaka o odvolaní obžalovaného W. Z. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/4/2016 zo dňa 25. 09. 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/4/2016 zo dňa 25.09.2017 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d u j e obžalovaného W. Z., nar. XX.XX.XXXX podľa § 364 ods. 1, § 54 Tr. zák. k trestu povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonať vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. Z. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že

dňa 09.01.2015 v čase okolo 15:30 h. vo E. M., okres E. na ul. M. v podniku Káčko po predchádzajúcom verbálnom konflikte fyzicky napadol O. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je aj majiteľom uvedeného podniku tým spôsobom, že pri vstupných dverách do podniku ho udrel odzadu päšťou do hlavy, v dôsledku čoho O. N. spadol na zem a pri páde si o barový pult udrel prednú časť hlavy, čím O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, spôsobil zranenia a to odreninu kože na čele, pomliaždenie kože v oblasti záhlavia, odreniny sliznice oboch pier, diskretný opuch pravej ušnice, odreninu kože pravého lakťa pri plnej pohyblivosti v kĺbe, odreninu kože pravého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 6 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4, § 46 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný tiež zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodeným škodu, a to O. N. vo výške 943,80 Eur a Sociálnej poisťovni, pobočka Zvolen vo výške 155,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že vo veci možno pozorovať tri skupiny dôkazov. Jedna skupina svedčí v prospech neho, ďalšia skupina dôkazov zodpovedá verzii poškodeného, ostatní svedkovia sa k skutku vyjadriť nevedeli. Podľa neho absentuje z jeho strany úmysel niekomu ublížiť. Sám konflikt nevyvolával, reagoval len na bezdôvodné „vyhodenie“ z priestorov prevádzky. Pri incidente utrpel sám zranenie nohy. Nebolo tiež vyhodnotené to, že poškodený mal pri sebe boxer a on v obave do poškodeného strčil. Podľa neho nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva. Žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného možno označiť za sčasti dôvodné.

Obžalovaný sa od počiatku bránil tým, že nezaútočil na poškodeného, ale v snahe odvrátiť útok zo strany poškodeného do tohto strčil, pričom tento spadol a mohol sa udrieť. Potom si s poškodeným vymieňali údery.

Obhajoba obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou poškodeného, ktorý bol privolaný do prevádzky s tým, že nejakí Rómovia sa správajú hlučne a agresívne. Po príchode na prevádzku vyzval Rómov na odchod, potom dostal úder do zadnej časti, pričom sa k úderu prihlásil obžalovaný. Následne ho Rómovia vytiahli mimo prevádzky, kde ho bili. Aj svedkyňa W. B. uviedla, že obžalovaný zasadil úder odzadu poškodenému N.. Svedkyňa X. B. videla, ako obžalovaný strčil do poškodeného, potom vybehol von a strhla sa bitka. Aj svedkyňa B. W. videla, ako do poškodeného niekto strčil, na čo tento spadol tvárou na pult, potom videla, ako sa obžalovaný a poškodený naťahujú. Aj svedok V. W. potvrdil, že privolal poškodeného, aby sa vyriešila situácia s Rómami. Keď prišiel poškodený a vstúpil do prevádzky, skočil po ňom obžalovaný, následne vyšiel poškodený, pričom mu tiekla z hlavy krv. Potom sa obžalovaný a poškodený vzájomne bili a napádali. Svedok V. Q. a V. Z. tvrdili, že poškodený ich aj obžalovaného vyhazoval a nadával im. Mal pri sebe aj boxer, ktorým útočil na obžalovaného, potom prišla polícia. Poškodený, ako to vyplýva z lekárskej správy a zo znaleckého posudku, utrpel drobné zranenia, z ktorých bol liečený do 6 dní. Aj obžalovaný utrpel pri konflikte zranenie nohy, pričom neskôr sa musel podrobiť operácii. Správne potom ustálil okresný súd, že to bol obžalovaný, kto po verbálnej výmene názorov zaútočil na poškodeného, ktorý sa bránil a potom sa s obžalovaným vzájomne fyzicky napádali.

Správne si potom počínal okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože na mieste verejnosti prístupnom, akým nepochybne prevádzka pohostinstva bola, sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného.

Okresný súd po uznaní viny uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, keď zobral v úvahu priťažujúcu okolnosť. Tento trest, vzhľadom na okolnosti prípadu a následky trestnej činnosti považoval krajský súd za neprimerane prísny. Obžalovaný, aj keď sa dostal v minulosti do rozporu so zákonom, vo väčšine prípadov sa na neho hľadí ako na súdne netrestaného. Predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe z predchádzajúceho rozsudku. V prípade ukladania trestu odňatia slobody by nebolo možné tento trest podmiennečne odložiť.

Krajský súd však zobral v úvahu, že poškodený pri verbálnom konflikte vystupoval neuvážene a výbušne a obžalovaný pri konflikte utrpel závažnejšie zranenia ako poškodený. Odvolací súd má za to, že aj iný alternatívny trest, než trest odňatia slobody, splní svoj prevýchovný účel. Uložil preto obžalovanému s jeho súhlasom trest povinnej práce pri hornej hranici zákonom stanovenej sadzby vo výmere 250 hodín, ktorý obžalovaný musí odpracovať vo voľnom čase bez nároku na odmenu. Obžalovaný si musí uvedomiť, že keby tento trest povinnej práce riadne nevykonával, je možné pri zákonnom pomere tento trest zmeniť na trest odňatia slobody.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.